

באחד בשבת בשמונה ועשרים יום יום לחדש תשרי שנת חמשת אלפים
ושבע מאות ושבעים ושיש לבריאת עולם למנין שאנו מונין כאן בקטרינג
אנהיו במדינת אמריקה הצפונית איך החתן יונתן בן אליעזר ואסתראמר לה
להדא בתולתא ליאורה בת רוברט ודיאנה הוי לי לאנתו כדת משה וישראל
ואנא אפלה ואוקיר ואיזון ואפרנס יתיכי ליכי כהלכות גברין יהודאין דפלהין
ומוקרין וזנין ומפרנסין לנשיהון בקושטא ויהיבנא ליכי מהר בתוליכי כסף זוזי
מאתן דחזי ליכי מדאורייתא ומזוניכי וכסותיכי וסיפוקיכי ומיעל לותיכי כאורה
כל ארעא וצביאת מרת ליאורה בת רוברט ודיאנה בתולתא דא והות ליה
לאנתו ודן נדוניא דהנעלת ליה מבי אבוה בין בכסף בין בזהב בין בתכשיטין
במאני דלבושא בשמושי דירה ובשימושי דערסא הכל קבל עליו יונתן
בן אליעזר ואסתר חתן דען במאה זקוקים כסף צרוף וצבי יונתן בן אליעזר
ואסתר חתן דען והוסיף לה מן דיליה עוד מאה זקוקים כסף צרוף אחרים כנגדן
סך הכל מאתים זקוקים כסף צרוף וכך אמר יונתן בן אליעזר ואסתר חתן
דען אחריות שטר כתובתא דא נדוניא דן ותוספתא דא קבלית עלי ועל ירתי
בתראי להתפרע מכל שפר ארגנכסין וקנינין דאית לי תחות כל שמיא דקנאי
ודעתיד אנא למקנא נכסין דאית להון אחריות ודלית להון אחריות כלהון יהון
אחראין וערבאין לפרוע מנהון שטר כתובתא דא נדוניא דן ותוספתא דא מנאי
ואפילו מן גלימא דעל כתפאי בחיי ובתר חיי מן יומא דען ולעלם ואחריות שטר
כתובתא דא נדוניא דין ותוספתא דא קבל עליו יונתן בן אליעזר ואסתר חתן
דען כחומר כל שטרי כתובות ותוספתות דנהגין בבנות ישראל העשוין כתקון
חכמינו זכרונם לברכה דלא כאסמכתא ודלא כטופסי דשטרי וקנינא מן יונתן
בן אליעזר ואסתר חתן דען למרת ליאורה בת רוברט ודיאנה בתולתא דא
על כל מה דכתוב ומפורש לעיל במנא דכשר למקנא ביה והכל שריר וקים

עד

נאום

עד

נאום